Fizica Generala

Curs 3

Oscilații

- Se numeşte oscilaţie fenomenul fizic în decursul căruia o anumită mărime fizică a procesului prezintă o variaţie periodică sau pseudo-periodică.
- Un sistem fizic izolat, care este pus în oscilație printr-un impuls, efectuează oscilații libere sau proprii, cu o frecvență numită frecvența proprie a sistemului oscilant.

Clasificarea oscilatiilor

- Oscilaţiile pot fi clasificate în funcţie de mai multe criterii si anume:
- Dupa forma energiei:
 - oscilaţii elastice, mecanice au loc prin transformarea reciprocă a energiei cinetice în energie potenţială;
 - oscilaţii electromagnetice au loc prin transformarea reciprocă a energiei electrice în energie magnetică;
 - oscilaţii electromecanice au loc prin transformarea reciprocă a energiei mecanice în energie electromagnetică.

Clasificarea oscilatiilor

- conservarea energiei
 - oscilaţii nedisipative, ideale sau neamortizate (energia totală se conservă);
 - oscilaţii disipative sau amortizate (energia se consumă în timp);
 - oscilaţii forţate sau întreţinute (se furnizează energie din afara sistemului, pentru compensarea pierderilor).

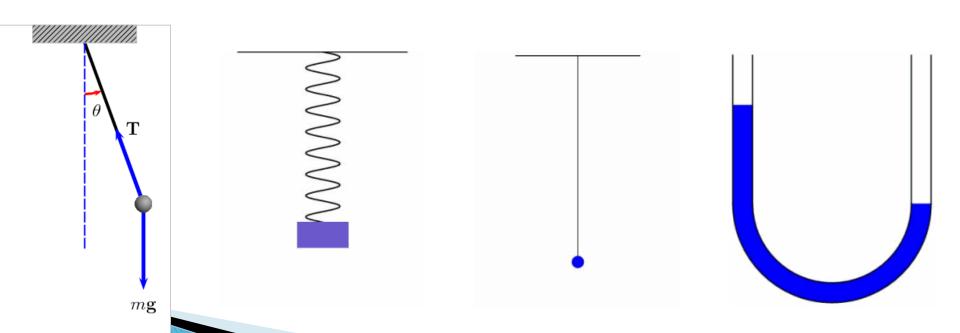
Mărimi caracteristice oscilațiilor periodice

- Daca notam cu S(t) mărimea fizică ce caracterizează o oscilație =>S(t) = S(t+T) cu T perioada de oscilație
- Oscilaţiile armonice reprezintă acel tip de oscilaţii în care mărimile caracteristice se pot exprima prin funcţii trigonometrice (sinus, cosinus) sau prin funcţii exponenţiale de argument complex.
- Acele oscilaţii care nu sunt armonice, se pot descompune în serii Fourier de funcţii.
- Formulele lui Euler, utilizate în calculele următoare:

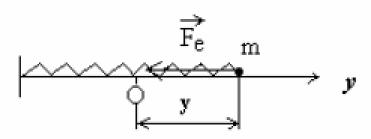
$$\begin{split} \left|e^{i\phi}\right|^2 = 1 & \rho^2 \left|e^{i\phi}\right|^2 = \rho^2 = a^2 + b^2 \\ \rho \ e^{i\phi} = \rho \left(\cos\phi + i\,\sin\phi\right) = a + ib & tg\phi = \frac{b}{a} \end{split}$$

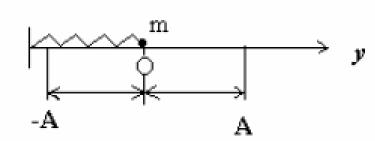
Mișcarea oscilatorie armonică ideală

In absența unor forțe de frecare sau de disipare a energiei, mișcarea oscilatorie este o mișcare ideală, deoarece energia totală a oscilatorului rămâne constantă în timp.

$$ma = -ky$$

$$m\frac{d^2y}{dt^2} + k y = 0$$

Ъ.

$$\omega_0 \text{ pulsația proprie a } \omega_0 = \sqrt{\frac{k}{m}}$$
 oscilatorului

$$y(t) = A \sin(\omega_0 t + \phi_0)$$

A - amplitudinea mişcării oscilatorii, iar φ_0 - faza inițială a mişcării.

C.

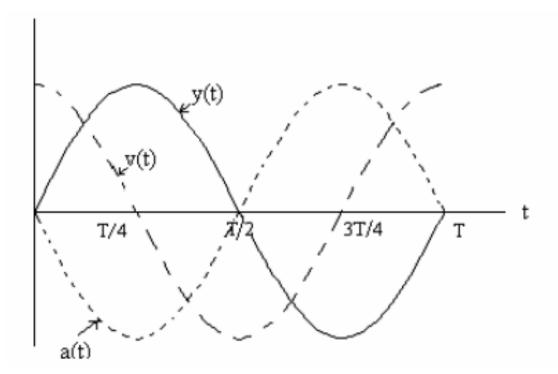
$$v(t) = \frac{dy}{dt} = A\omega_0 \cos(\omega_0 t + \phi_0)$$

$$a(t) = \frac{dv}{dt} = \frac{d^2y}{dt^2} = -A\omega_0^2 \sin(\omega_0 t + \phi_0) = -\omega_0^2 y$$

Oscilator mecanic ideal:

- a) momentul iniţial;
- b) alungirea y produce forţa de revenire F_e
- c) amplitudinea mişcării oscilatorii.

Mărimile fizice caracteristice ale oscilatorului ideal pot fi reprezentate grafic în funcţie de timp. Dacă faza iniţială este nulă, se obţin graficele funcţiilor y = f(t), v = f(t) şi a = f(t) din fig.

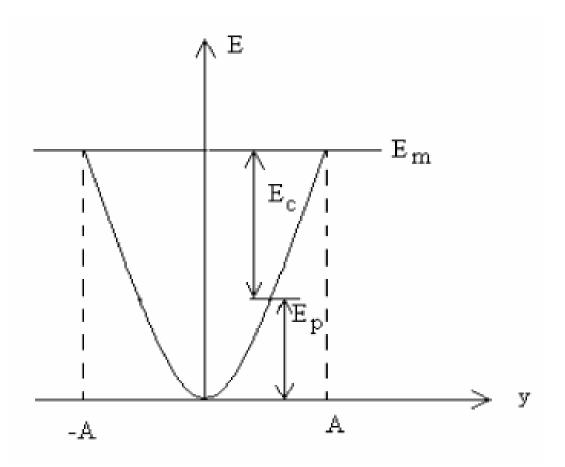

Energiile cinetică și potențială ale oscilatorului ideal sunt de forma:

$$\begin{split} E_c &= \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m A^2 \omega_0^2 \cos^2(\omega_0 t + \phi_0) \\ E_p &= \frac{1}{2} k y^2 = \frac{1}{2} k A^2 \sin^2(\omega_0 t + \phi_0) \\ k &= m \omega_0^2 \end{split}$$

Energia mecanică a oscilatorului ideal este suma energiilor cinetică și potențială

$$\begin{split} E &= E_c + E_p = \frac{1}{2} m A^2 \omega_0^2 \cos^2(\omega_0 t + \phi_0) + \frac{1}{2} k A^2 \sin^2(\omega_0 t + \phi_0) = \\ &= \frac{1}{2} k A^2 \left[\cos^2(\omega_0 t + \phi_0) + \sin^2(\omega_0 t + \phi_0) \right] = \frac{1}{2} k A^2 \end{split}$$

Energiile cinetică, potenţială şi totală în funcţie de elongaţia oscilatorului ideal.

- Conservarea energiei mecanice a oscilatorului constituie efectul direct al faptului că forțele elastice sunt forțe conservative.
- Caracterul oscilant al mişcării se poate constata şi din transformarea periodică a energiei cinetice în energie potențială şi reciproc.

https://www.youtube.com/watch?v=tNpuTx7UQbw

Min 39.30

Oscilații amortizate

Mişcarea oscilatorie amortizată

- Sistemele oscilante reale sunt supuse unor forțe de frânare, sau de disipare a energiei pe care o au la începutul mişcării. Acea parte a energiei ce se pierde prin frecare se transformă în căldură.
- Amplitudinea mişcării oscilatorii amortizate este descrescatoare în timp. Un caz interesant de forţe de frânare îl constituie forţele proporţionale cu viteza de oscilaţie.

Modulul unei forțe proporționale cu viteza de mişcare și opusă acesteia se poate scrie sub forma:

$$F_f = -\rho v$$

p este coeficientul de rezistență mecanică

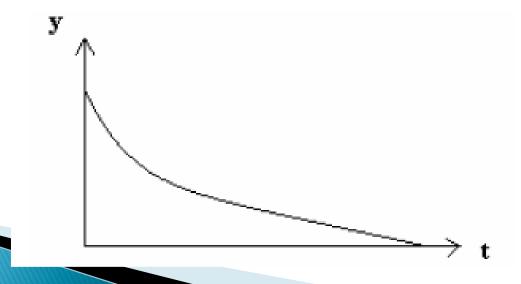
$$y + \frac{\rho}{m}y + \frac{k}{m}y = 0 \qquad \qquad \omega_0 = \sqrt{\frac{k}{m}} \qquad \qquad 2\beta = \frac{\rho}{m}$$

unde ω_0 reprezintă pulsaţia proprie a oscilatorului ideal, iar β se numeşte *coeficient de amortizare*

$$\dot{y} + 2\beta \dot{y} + \omega_0^2 y = 0$$
 $r^2 + 2\beta r + \omega_0^2 = 0$ $r_{1,2} = -\beta \pm \sqrt{\beta^2 - \omega_0^2}$

$$\beta > \omega_0 \qquad \qquad y(t) = C_1 e^{-\beta \, t} e^{-\sqrt{\beta^2 - \omega_0^2} \, t} + C_2 e^{-\beta \, t} e^{-\sqrt{\beta^2 - \omega_0^2} \, t}$$

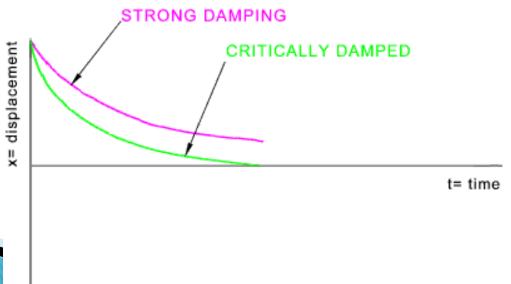
Constantele de integrare C_1 şi C_2 se determină din condiţiile iniţiale ale mişcării, fiind numere reale. Mişcarea descrisă de ecuaţia este *neperiodică*. Elongaţia tinde la zero când timpul tinde la infinit, fără ca punctul material să oscileze.

$$\beta = \omega_0$$
 $y(t) = (C_1 + C_2 t)e^{-\beta t}$

Această mişcare este de asemenea neperiodică, fiind numită *mişcare aperiodică critică*.

Elongaţia, având un singur maxim, tinde asimptotic la zero, dar fără ca punctul material să efectueze oscilaţii elastice.

$$\beta < \omega_0$$
 $\omega = \sqrt{\omega_0^2 - \beta^2}$

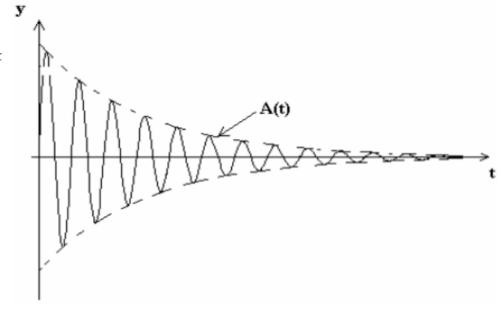
Mărimea ω se numește pseudo-*pulsația oscilatorului* amortizat

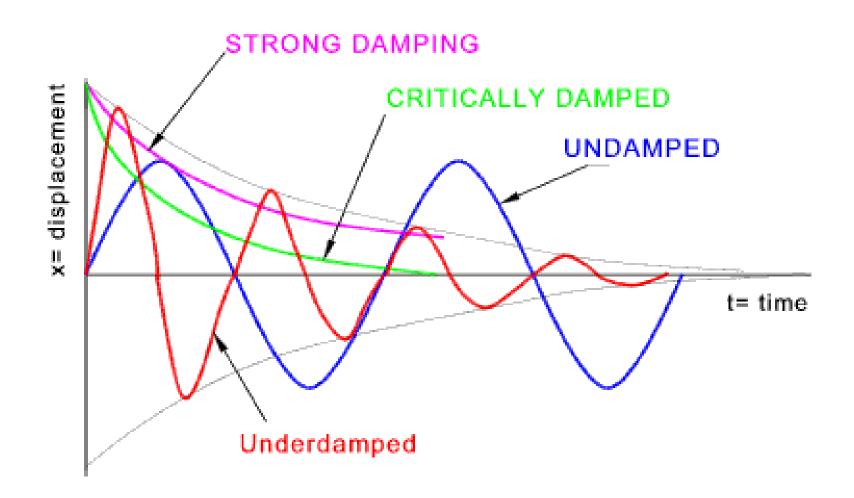
$$\begin{split} r_{1,2} &= -\beta \pm i \sqrt{\omega_0^2 - \beta^2} = -\beta \pm i \omega \\ y(t) &= C_1 e^{-\beta t} e^{i \omega \, t} + C_2 e^{-\beta t} e^{-i \omega \, t} \end{split}$$

$$y(t) = C_1 e^{-\beta t} e^{i \omega t} + C_2 e^{-\beta t} e^{-i \omega t}$$

$$y(t) = A_0 e^{-\beta t} \sin(\omega t + \varphi)$$

$$y(t) = A(t)\sin(\omega t + \varphi)$$

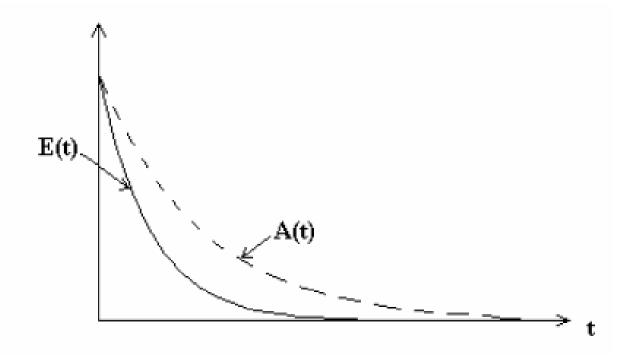
Descreşterea amplitudinii mişcării oscilatorii amortizate este caracterizată de mărimea numită decrement logaritmic.

Decrementul logaritmic este egal cu logaritmul natural al raportului dintre două amplitudini succesive

$$\Delta = \ln \frac{A(t)}{A(t+T)} = \ln \frac{A_0 e^{-\beta t}}{A_0 e^{-\beta (t+T)}} = \ln e^{\beta T} = \beta T$$

$$v(t) = \frac{dy}{dt} = -A_0 \beta e^{-\beta t} \sin(\omega t + \phi) + A_0 \omega e^{-\beta t} \cos(\omega t + \phi)$$

$$E = \frac{1}{2}kA^{2} = \frac{1}{2}kA_{0}^{2}e^{-2\beta t}$$

Comparând vitezele de scădere în timp ale amplitudinii şi energiei totale în cazul oscilatorului amortizat, putem constata că energia mecanică scade mult mai repede decât amplitudinea mişcării.

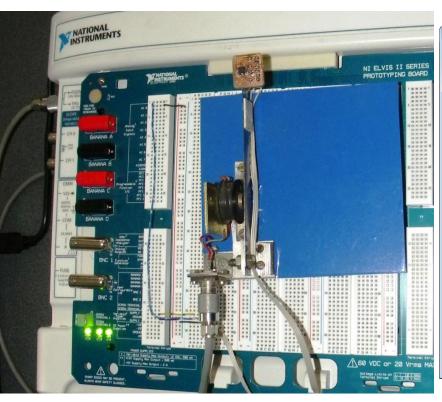
Timpul caracteristic pentru scăderea energiei mecanice a oscilatorului amortizat se numește timp de relaxare, notat τ .

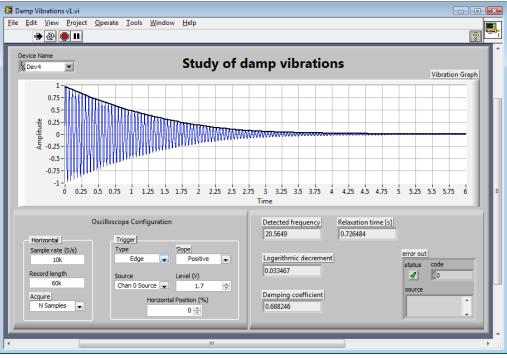
Timpul de relaxare τ este intervalul de timp după care energia mecanică scade de e = 2.718 ori (ln e = 1):

$$\frac{E(t)}{E(t+\tau)} = 2.718 = e$$

$$\frac{\frac{1}{2}kA_{0}^{2}e^{-2\beta t}}{\frac{1}{2}kA_{0}^{2}e^{-2\beta(t+\tau)}} = e \qquad 2\beta\tau = 1$$

$$\tau = \frac{1}{2\beta} = \frac{m}{\rho}$$
 timpul de relaxare.

Oscilații forțate

- Să considerăm un oscilator mecanic format dintr-un resort elastic şi un corp de dimensiuni neglijabile.
- Datorită forței de frecare, energia mecanică a oscilatorului se consumă în timp, astfel încât oscilația este amortizată.
- Pentru a întreţine mişcarea oscilatorie, trebuie să se aplice forţe exterioare, care să compenseze pierderile de energie din sistem.
- În acest caz, punctul material va efectua o mişcare oscilatorie forţată

Consideram cazul forțelor perturbatoare ce sunt periodice. O astfel de forță perturbatoare se poate scrie sub forma: $F_p = F_0 \sin \omega_p t$

=> ec. devine:

$$m \dot{y} = -ky - \rho \dot{y} + F_0 \sin \omega_p t$$

$$\dot{y} + 2\beta \dot{y} + \omega_0^2 y = \frac{F_0}{m} \sin \omega_p t$$

$$y(t) = y_0(t) + y_p(t)$$

$$y_0(t) = A_0 e^{-\beta t} \sin(\omega t + \phi)$$

$$y_{\mathfrak{p}}(t) = A_{\mathfrak{p}} \sin(\omega_{\mathfrak{p}} t - \phi) \quad \overset{\bullet \bullet}{y} + 2\beta \overset{\bullet}{y} + \omega_{\mathfrak{0}}^2 y = \frac{F_{\mathfrak{0}}}{m} \sin \omega_{\mathfrak{p}} t \qquad f = \frac{F_{\mathfrak{0}}}{m}$$

$$-A_{p}\omega_{p}^{2}\sin(\omega_{p}t-\phi)+2\beta A_{p}\omega_{p}\cos(\omega_{p}t-\phi)+A_{p}\omega_{0}^{2}\sin(\omega_{p}t-\phi)=f\sin\omega_{p}t$$

Consideram cazurile: $\omega_p t = \frac{\pi}{2} \sin \omega_p t = 0$

$$\left(-A_{\mathfrak{p}}\omega_{\mathfrak{p}}^{2}\sin(\frac{\pi}{2}-\phi)+2\beta A_{\mathfrak{p}}\omega_{\mathfrak{p}}\cos(\frac{\pi}{2}-\phi)+A_{\mathfrak{p}}\omega_{\mathfrak{0}}^{2}\sin(\frac{\pi}{2}-\phi)=f\sin\frac{\pi}{2}\right)$$

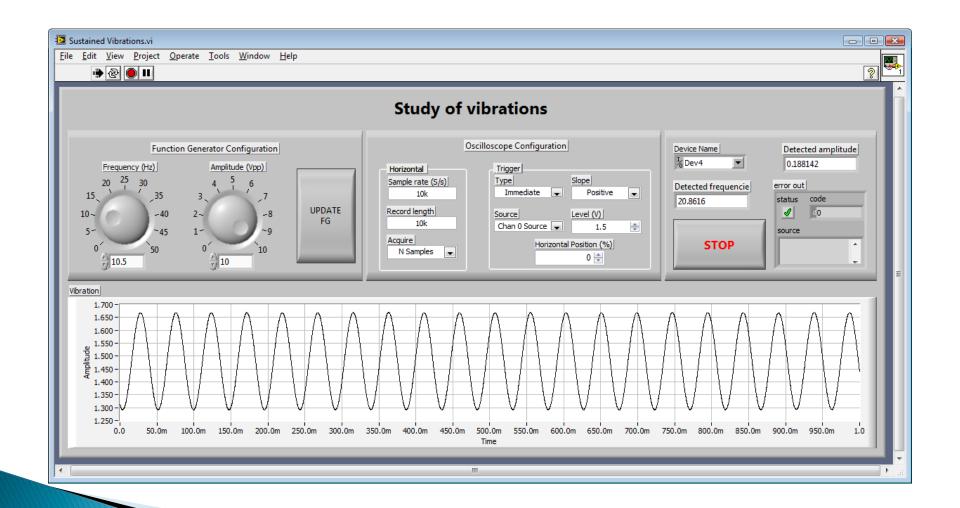
$$-A_{p}\omega_{p}^{2}\sin(-\varphi) + 2\beta A_{p}\omega_{p}\cos(-\varphi) + A_{p}\omega_{0}^{2}\sin(-\varphi) = f\sin\theta$$

$$\begin{cases} A_p(\omega_0^2 - \omega_p^2)\cos\phi + 2\beta A_p\omega_p \sin\phi = f \\ -A_p(\omega_0^2 - \omega_p^2)\sin\phi + 2\beta A_p\omega_p \cos\phi = 0 \end{cases} A_p = \frac{f}{\sqrt{(\omega_0^2 - \omega_p^2)^2 + (2\beta\omega_p)^2}}$$

$$tg\phi = \frac{2\beta\omega_p}{(\omega_0^2 - \omega_p^2)}$$

Discutii

- Observăm că amplitudinea oscilaţiei permanente este constantă în timp, depinde de pulsaţia ω_p a forţei ce o întreţine, dar nu depinde de condiţiile inţiale.
- De asemenea, observăm că există un defazaj între forța F_p și elongația oscilației întreținute $y_p(t)$. Oscilația permanentă este în urmă cu faza ϕ față de forța F_p .
- Frecvenţa de oscilaţie a regimului permanent este egală cu frecvenţa forţei exterioare, F_p, aşa cum rezultă şi experimental.

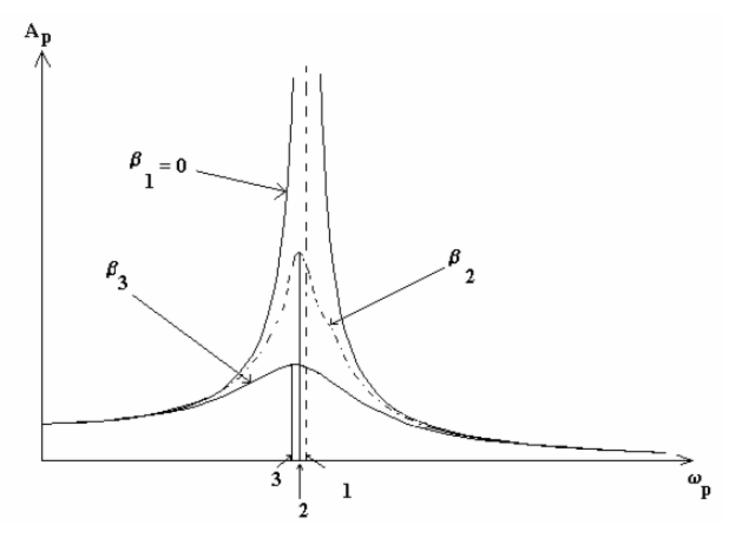

Rezonanţa

 Rezonanţa este fenomenul fizic de apariţie a maximului amplitudinii oscilaţiei întreţinute.

$$\begin{split} \frac{dA_p}{d\omega_p} &= -f\frac{d}{d\omega_p} \Biggl\{ \biggl[\left(\omega_0^2 - \omega_p^2 \right)^2 + 4\beta^2 \omega_p^2 \biggr]^{-\frac{1}{2}} \Biggr\} = \\ &- \frac{1}{2} f \biggl[\left(\omega_0^2 - \omega_p^2 \right)^2 + 4\beta^2 \omega_p^2 \biggr]^{-\frac{3}{2}} \Bigl\{ 2 \Bigl(\omega_0^2 - \omega_p^2 \Bigr) \Bigl(-2\omega_p \Bigr) + 8\beta^2 \omega_p \Bigr\} \\ \frac{dA_p}{d\omega_p} &= 0 \\ A_{rez} &= A_{max} = \frac{f}{\sqrt{\left(\omega_0^2 - \omega_{rez}^2 \right)^2 + 4\beta^2 \omega_{rez}^2}} = \\ 4\omega_p \Bigl(-\omega_0^2 + \omega_p^2 + 2\beta^2 \Bigr) = 0 \\ &= \frac{f}{2\beta \sqrt{\omega_0^2 - \beta^2}} \end{split}$$

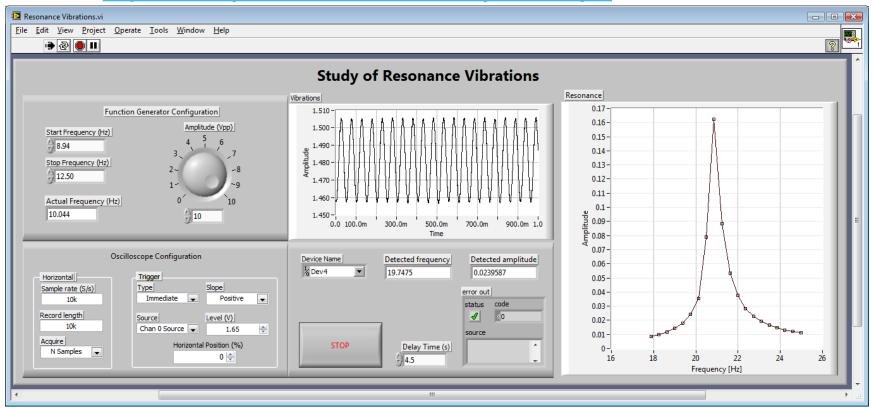
$$\omega_p = \omega_{rez} = \sqrt{\omega_o^2 - 2\beta^2}$$

Curbe de rezonanță pentru diferite valori ale coeficientului de amortizare: $1 \beta_1 = 0$; 2

$$\omega_{rez} = \sqrt{\omega_0^2 - 2\beta_2^2}$$
; $\mathbf{3} \ \omega_{rez} = \sqrt{\omega_0^2 - 2\beta_3^2}$, $\beta_3 > \beta_2$.

https://www.youtube.com/watch?v=iyw4AcZuj5k

https://www.youtube.com/watch?v=IXyG
68_caV4
MoiMMLIvco

47s

31